

Trochu okolo Moravy 2020

Ultra bike – spíš čundr v době koronaviru...

Co si budeme povídat, karantena je pěkná nuda, a tak Číža (Radomír Čížek z Třince) vymyslel na 1. Máje ultra bike závod kolem Moravy, na startu se na různých místech sešlo 5 lidí a odstartovali do ne moc pěkného počasí, Číža je divoch, tak těch 1041 km s převýšením asi 13000m ulít za 2 dny a 17 h, skoro bez spánku, a nechápu jak na silničce s koly 28mm projel ty rozbité asfalty v noci. Může se to jet oběma směry, tak že se závodníci potkávali, což si dá Číža patentovat.

Akce je to pro každého, můžete si objet třeba část a během roku dojet, podle mapy na navigaci + denně 3 foto r, p, v. Dohodl jsem se, že to zkusím o týden později, kdy bude lepší počasí pro mé staré klouby. Oprášil jsem 20 l starého treka, vyměnil řetěz a pastorky, pošteloval, sličky 44mm a vystrojil na polotěžko.

Vyrazil jsem čt 7.5.2020 ráno po 5 courákem s 2 přestupy do Havl. Brodu a po dalších 25 km jsem stanul na trase závodu 14 km za Jihlavou. Prvních 22 km do Žďáru je po silnici 1 tř, což s nárazovým větrem z boku a

silnějším provozem moc neba. Brzy mi vyhládlo, tak jsem zastavil u velké čekárny v Milošově Novém Veselí a jal se ládovat, což vyděsilo přichozivší st. paní v roušce, odběhla a vykukovala na mě ze za rohu. Kolem městyse se staví obří obchvat, Miloš asi zaloboval.

Po 11 jsem ve Žďáru a je mi divné, že trasa vede různě sídlištěm domků, a náhle se ocitl u kostela na Zelené hoře, jednom z Santiniho klenotů baroka. Pak už začaly standardní asfaltky 2-3 třídy tu horší/lepší, hlavně

do kopce Žďárských vrchů. Tři studny, Fryšava pod Žákovou horou, vše kolem 700 m, Devět skal kdesi nalevo, nahoru dolů, kolo těžkne, a rychlost se propadá pod 10 km. To že nejsem tak shnilý mi dokázala stíhačka s traktorem s vlekem, z kopce jsem mu ujel, do kopce se

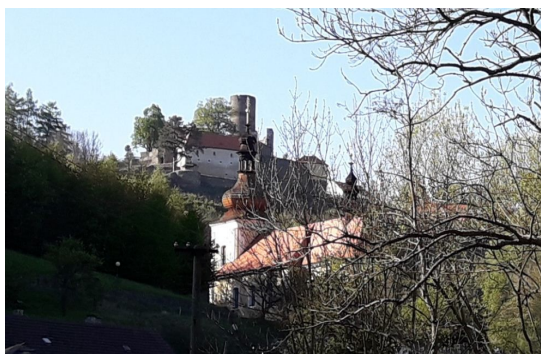

mě snažil dojet až mu taky došlo. Tak jsem se po těch krásných klikátkách doplácel do Sněžného, před cukrárnou posedávají chlapi s kelímky, dávám jednoho mírně nakyslého Bernarda, a ve vedlejším COOPu nakupuji pečivo na zítřejší svátek a něco na oběd na lavičce. Na sluníčku je pěkně, ale teploměr na měřicím panelu rychlost v obci ukazuje 11 st, a narazák fouká ze všech stran, jak se na kole točím, tu k prospěchu, tu ne. V Jimramově vyjíždím z Žďár. vrchu, ne však z kopců, podle Svatky, bohužel, jak šetřím proud a navigaci mám vyplou, neodbočím na přehradu Vír a dupu jak debil 3 km do kopce, abych se zas svezl dolů a dupal skoro to samé po druhé straně údolí a vodního díla až k hrázi u Víru. Po pár km idylka podél řeky

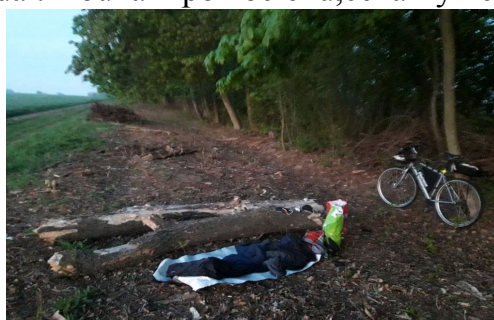

končí a zase dupá do kopce, tentokrát směr tajemný hrad Svojanov. Nahoru dolů po dech beroucích výhledech náhorní plošiny, a nakonec dábelský sjezd od Trpína a přes Hlásnici po tak rozbité silnici, že zas nechápu, jak tu jedou na těch silničkách.

V údolí stejnojmenná ves podle hradu, který trochu objíždím a zase stoupání, klesání, vesničky a výhledy, nakonec mě to po 6té h vyplivne v Radiměři, na křižovatce občerstvení, na zmrzku chut nemám ale najde se plech pivo a smažené hranolky, což je moje dnešní věc, nafasuju i vodu. Sytý přes Hradec nad Svitavou už po menších kopcích se přes Křenov a Dl. Loučku už za šera doplácnu do Moravské Třebové, obvykle tu stavíme

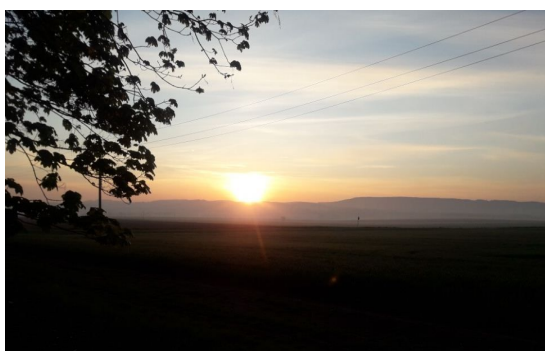
s turisty na občerstvení busem, dnes pumpu minu, prohlídnu si náměstí a se světlem valím dál. Koukám po noclehu, čekárny nesympatické, a neprší, nejsou třeba, Za Starým Městem

dělí pole větrolam vzrostlých akátů s cestou, krásný plácek kus od silnice vedle kmenů, alumatka podestlaná listím. Svítí plný měsíc, zalézám do spacáku, protože už nejsem schopen psát do mobilu, jak se mi klepou ruce zima. Ale musím se donutit vylízt a převléci si suché spodní, spát v tom čem jedete se nevyplácí, za dva dny vám sůl rozedře zadek, takhle se z vložky vyklepe a z vás oře do slipů. Sotva zalezu, začne na mě rvát ze za

křoví srnec, že to je jeho flek, tak se opičím, on řve ještě víc a odejde. Ráno převlíkačka v 3 stupních, jak ukazuje mobil, ale v noci mi bylo docela teplo, nový spacák Hannah Whippet má limit 5 st, ale 3 zvládá, a váží do kila. Zahřívám se nudlovkou ohřátou na liháci a vyrážím.

Cestou na Žichlínek oblíkam co mám, i v dl rukavicích zebe, ale pak začíná mírné stoupání údolím Moravské Sázavy do Výprachtic a stoupání na první 772 m sedlo Převáž zahřeje, sjezd do Čenkovic a už se drápu na Červenovodské sedlo 814m, nejede to, polívka došla, musím se najíst. Sjezd do Č. Vody má 6 km a po kusu rovinky stoupání na další 760 sedlo H. Orlice, převlíkám kr

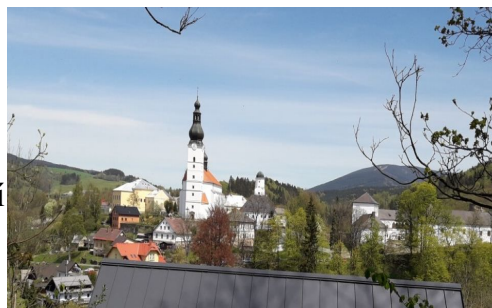

dres a sešup s výhledem na Kr. Sněžník do Zlatého Potoka. Po hlávce to odsejpá a v 11 stíhám krám Hruška na křižovatce v Hanušovicích, jeden Šerák a buřty, pít na cestu a zase nahoru, tentokrát na Ramzovou.

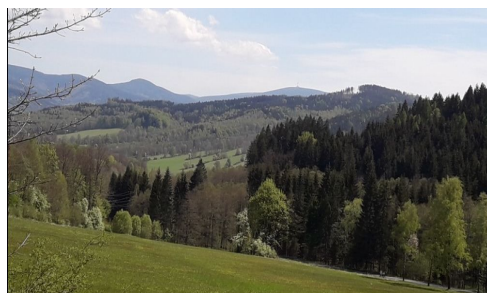
Jede se po rozbité asfaltce přes Vikantice, kopce v Brenné a Ostrožné daj zahulit, tak po sjezdu do Lázní Lipová dám u okýnka pivo a utopence, zbytek chleba schovám, bude se

ještě hodit. Z Lipové se šlape krpál k vápence, ale pak přes Vápennou do Javorníku to je pohoda, krom pár kopečků. Město znám, nezajíždím a točím ve 4h rovnou k hranici. Na pumpě pivo a preclíky, krásný výhled na zámek, a pobaveně pozoruji, jak dvě asi 70l paní likvidují

placatky na pumpě. Máno,už maj jen rum,to neva....když chtěj lidi chlastat,důstojné místo si najdou vždycky. Po hranicích to docela odsejpá,Vidnava je trochu vykřičené město,s docela opraveným náměstím,a přes celý střed jsou opravdu středověké kostky, které vás vyklepou jak papirosku.

V Mikulovicích je už po šesté, pizerka zklamala,maj moc objednávek,tak zase k vietnamcům,rybí salát už jsem měl včera ale nepřejí se,ještě že mám svý pečivo,oni zase pivo. Jedu kolem Zlatých Hor a začínám stoupat do stejnojmenných,jen Dolní a pak Horní Údolí,nemá to konce už se stmívá,když půl km nad posl domem najdu odbočku do lesa,kde složím své údy.

Bohužel,je to trochu z kopce,ale zase je tu potůček,tak mohu páchat hygienu. Noc proběhla v klidu a před šestou už šlapu do kopce,nahore je sedlo Opavice 760 m a sjezd do Heřmanovic a Vrbna pod Pradědem. Je před 7,a u samošky se dělá fronta na chleba,já nechci čekat tak valím do kopce na Karlovu Studánku,

kde v 8 dlabu na lavičce starý rohlík s paštikou,zatímco kolem chodí pasanti do hotelu na snídani.Je to tu zase 825 m,ještě povyjedu na Hvězdu 860 a pak sjezdík po dost rozbité silnici až k silnici dvojce, která mě dovede do Bruntálu. Po nákupu pečiva pokračuji po pěkné silnici s davy cyklistů k Slezské Hartě,podle přehrady jedu dost dlouho,a automaticky sjezu k hrázi,i když cesta pokračuje po vršku. Ale stojí to za to,vzpomínka na

hrázného Palizu,a výhled na Jeseníky s čepicí sněhu mě stojí dva krpály,než se dostanu na naši stezku. Ta vede po silnici 2 třídy,dost rozbité a pak odbočuje po ještě rozbitější,vedle pod kopcem je někde nádrž Kružberk,a já v další vsi Nové Lublice vyhlížím oběd.Tady jsou všude COOPy,a na rozdíl od vietnamců zavřený. Zase čekárna,paštika a

rohlík,zatím co přes návsičku paní už po třetí volá vnoučka Stáníka na polívku. Ozývám se,že bych to za něj vzal,ale dělaj že mě neslyší. Přes Melč (odtud vyrazil druhý závodník Hynek,taky ve čt dopo,a teď dupe někde u Mikulova, píšem si kde jsme přes Whats Ap,a do toho nás hecuje Číža z domova.) do Hradce nad Moravicí,malé zakufrování mě šťastně dovedlo k restauraci Brano(nedaleko je vyrábějí),tentokrát nezavírá samo,ale má otevřeno,zmrzlina a pivo,dávám to druhé a pak mi těžknou nohy do kopce na

Pustou polom,jede se po hřebínku mezi poli,výhled na Ostravskou aglomeraci, je to teda pořádný město. Po páté zase otevřená hospa ve Zbyslavicích,Ostravar a brambůrky pošidí hladový žaludek, trochu se vyhnu Klimkovicím a za Jistebníkem si na břehu rybníka Petr Bezruč hřeju polívku.

Je tu spousta cyklistů,
přes rybník se asi bard
koukal na krásné
panorama Beskyd, kus za
rybníkem je i letiště
Mošnov. Přemýšlím co s
tím,už mi to moc
nejede,zítra je neděle a v
po má přijít nějaká čina
snad se sněhem. Je půl
sedmý,a když pojedu dál
tak se budu vzdalovat od

vlaků,a pak se zítra s kdovíkolika přestupy budu dostávat domů. Z Ostravy je spojení
skvělé, tak to zaseknu už dnes,mám najeto 430 km. Vracím se do Ostravy,Svinovské nádraží
je na tomhle konci,jdu omrknout kde a poohlížím se po noclehu. Kousek od nádraží na
dvorku u nějaké hospoubytovny kalí u stolu asi 15 lidí,skoro naproti městapo,a nic.
Zapadám tam,a za rohem u čepu další stůl s lidmi,dám Ostravara a brambůrky,nic jinýho
nemaj. Když za šera odjíždím ,chválím je,že Ostrava s pitím nezklame..Jaká Ostrava ,

SVINOV! Bijí se do prsou. Já se vracím asi o kilák a půl do
kopce a za šera se zasouvám za boudu oplocení vysílače
naproti hřbitovu,pěkně u pole s řepkou, je tu klid,žádný baráky
jen za polem dálnice,a po mé silnici na Polom jezdí i ve dvě v
noci,když čůrám,prázdné busy MHD. Po mobu se dozvídám,že
i Hynek to v 7 zasekl někde u Znojma,má 530 km,a zítra
pojede po ose domů(190 km) Já ráno brzo vstávám,snažím se
vlhčenými ubrousky trochu ovonět tělo,a oblékám to
nejčistší,co jsem ve špíně našel. Není toho mnoho. Na
pokladně mi říkají,že oni na kompu žádný vlak z Kolína do
MB nemaj a dávaj mi to přes Všetaty. V KO vlak samozřejmě
je,ale od Arrivy,a já si,než bych objížděl půl kraje,musím

koupit nový lupen za 90.(ten od CD stál i s kolem pětikila) Ale jízda schnellzuckem stála za
to,fakt to místy jede i 160,seděl a smrděl jsem naštěstí sám v chodbičce pro kola. A cestou z
nádraží domů jsem cejtil,že to v těch nohách (možná) něco je!!!

I když původní plán dát denně 200,a do po večer dojet,vzaly ty krpály,byl to skvělý zážitek.
Možná si to v létě dojedu,ale hlavně to byl trenink na trans czech z Aše do Jablunkova s
převýšním prý 20km,které startuje 11.6.20...když se sejdou na těch 1080 km lidí...Může být
i turistická 750 km s menším převýšením.Solo Challenge Cup se jmenují ty závody od

Ultra-Bike.cz

7-10.5.2020

Proti koronaviru tělo otužuj přeje Luboš